

nogen Valgret. Den, der forestaaer en Huisstand, bør repræsentere denne, hvad enten den indbefatter Børn eller blot Tyende. Derfor vilde jeg ogsaa ønske, at man til Bde Behandling kunde enes om et Forslag, der ingenlunde gav ugifte, løse og ledige Mandspersoner nogen Valgret, men derimod fremdrog alle dem, ligegyldigt om det var Mænd eller Kvinder, som forestode en Huisstand.

Førend jeg dernæst gaaer over til det, som efter min Opfattelse egentlig er Hovedpunktet i hele denne Sag, nemlig § 5, skal jeg endnu med et Par Ord omtale § 4, hvorved jo det Spørgsmaal afgjøres, hvorvidt Menighedens Medvirkning skal udøves gennem et Udvalg eller umiddelbart af hele Menigheden. Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende har jo fra de fleste Sider fundet Anerkjendelse, og jeg skal navnlig i saa Henseende minde om, hvad en meget æret Collega i Udvalget fra Thyen (Griffen) igaar meget rigtig bemærkede med Hensyn til det Endringsforslag, som gaaer ud paa at overdrage Medvirkningen ved Valget af Præsten umiddelbart til selve Menighedsmedlemmerne. Han sagde, at det alligevel vilde blive enkelte Mænd, som kom til at overtage dette Hverv paa Menighedens Vegne, og deri havde han fuldstændig Ret. Men naar nu dette er saa, da er det aabenbart rigtigst, at der sørges for, at disse enkelte Mænd ikke af egen Drift eller uden at have noget Hverv fra deres Medborgeres Side, skulle løbe sammen og tage sig af Sagen, men at der paa lovlig Maade udsees et Udvalg til at afgjøre den; et Udvalg, valgt efter Forholdstalsvalgmaanden, saaledes at alle nogenlunde betydelige Mindretal kunne blive repræsenterede i det.

Jeg gaaer nu over til § 5 og til de til samme stillede Endringsforslag. I saa Henseende gjør det mig nu meget ondt at være fuldstændig uenig med flere ærede Medlemmer af Udvalget, som igaar og idag have udtalt sig imod Genstemmigheds- og for Gleertalsvalget. Naar det af et af disse ærede Medlemmer er blevet sagt og er blevet gentaget af de andre, at hele den foreslaaede Reform ikke vil vække nogen Interesse, derfor Fordringen om Genstemmighed fastholdes, saa

vil jeg minde dem om, at det er ikke saa let en Sag at forudsæe, hvad Virkning en Lov vil gjøre. Det kan imidlertid gjerne være, at de forsaavidt ville faae Ret, at den her foreslaaede Lov mulig i Begyndelsen vil vække mindre Interesse, fordi man vil befinde sig i den samme Formening — jeg kunde fristes til at sige Fordom —, hvori det ærede Medlem, der sidder paa Secretairpladsen (S. Pedersen), befandt sig, naar han før paastod, at det var umuligt at opnaae Genstemmighed, og at det var en complet Illusion, naar man troede, at den kunde opnaaes. Det kan, som sagt, være, at Loven af den Grund vil vække mindre Interesse strax, saa at baade de Menigheder, hvor der bliver Præsteledighed, ville tage det meget løst med Hensyn til Valget af Menighedsudvalget, og selve Menighedsudvalget igjen vil tage det meget løst baade med Hensyn til Undersøgelsen af Ansøgningerne og med Hensyn til Udtalelserne derom, idet man ikke gjør noget alvorligt Forsøg paa at opnaae Genstemmighed. Men set saa — og det antager jeg ganske sikkert vil blive Tilfældet —, at det dog lykkes at naae Genstemmighed, og det ikke paa ganske enkelte Steder, men paa flere Steder, og at det allsaa sees, at de Mænd udnævnes, som de vedkommende Menighedsudvalg saaledes eenstemmig have ønsket, samt at Menighederne føle sig tilfredse med de trufne Valg, troer man saa ikke, at saadanne Exempler ville virke, og at Menighederne efterhaanden ville komme til den Erkendelse, at hvad der gives ved den foreslaaede Lov, dog ikke er saa ganske Lidt. — Førresten have den nævnte ærede Secretair og andre ærede Medlemmer fuldkommen Ret, naar de sige, at man ved Genstemmighedsbestemmelsen vil beskytte Mindretallene. Det er virkelig Meningen med den, idet man forudsætter, at, naar denne Bestemmelse bliver staaende, saa ville Fleertallet og Mindretallet blive nødsagede til at nærme sig til hinanden. Kunne de desuagtet ikke blive enige om Nummer 1 og Nummer 2, saa kunne de jo maafløe enes om Nummer 3. Det er netop det, der vil vindes ved denne Bestemmelse, at de Præster, der repræsenterer Yderlighederne, og som staae skarpt udprægede ligeoverfor andre